

12. september 2019

EM 2019/37

Jeg fremsætter hermed følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi sikrer, at ingen arbejdsduelige borgere kan modtage sociale ydelser uden at bidrage med en indsats til samfundet.

(Medlem af Inatsisartut Simigaq Heilmann, Demokraterne)

Arbejdsløsheden herhjemme er faldende. Det bør den også være, da vi ser, at det i mange brancher er umuligt at besætte ledige jobs med lokal arbejdskraft. Blandt andet derfor er man inden for flere brancher nødt til at tilkalde arbejdskraft fra udlandet. Det gælder både med hensyn til faglærte og ufaglærte jobs.

Hos Demokraatit anerkender og respekterer vi, at der er en del af vores landsmænd, der på grund af sygdom og lignende ikke er i stand til at passe et arbejde. Disse mennesker skal vi hjælpe og støtte så godt som vi overhovedet kan.

Men vi må også erkende, at der blandt de nuværende arbejdsløse findes mennesker som er i stand til at arbejde, men som ikke vil. Hos Demokraatit er vi utilfredse hermed. Vi mener, at det er en borgerpligt at bidrage til samfundets drift, hvis man kan.

I dag er det desværre sådan, at forskellen på at tage et ufaglært job og at forblive på sociale ydelser er meget lille. Det betyder, at nogle mennesker foretrækker blot at hæve sine sociale ydelser i stedet for at bidrage på arbejdsmarkedet. Det mener vi fra Demokraatit skal være slut. Vi er nødt til at ændre vores system, så det altid kan betale sig at arbejde, og vi er også nødt til at kigge på, hvad vi kan indføre af sanktioner, såfremt folk der kan arbejde ikke vil arbejde. Med dette forslag til forespørgselsdebat ønsker jeg at sætte fokus på den sidste del af sætningen.

Altså, hvad er vi som beslutningstagere og lovgivere klar til at sætte i værk for at få arbejdsduelige borgere til at yde en indsats? Er vi klar til at fratage borgere, deres sociale ydelser, såfremt de nægter at yde en indsats? Er vi klar til at tvangsaktivere borgere?

Jeg finder det interessant at høre partiernes og Naalakkersuisuts holdning til dette emne, da vi potentielt set kan spare rigtig mange penge på sociale ydelser, idet det jo er en kendt sag, at virksomheder i dag er nødt til at tilkalde ufaglært arbejdskraft fra andre lande for at besætte ledige stillinger.

Jeg synes, at vi skal være meget hårde og kontante i den forbindelse. Jeg mener, at man senest 48 timer efter at have meldt sig arbejdsløs skal sendes i beskæftigelse. Det kan være i et ledigt job eksempelvis på

en fiskefabrik eller som rengøringspersonale på et hotel eller lignende. Såfremt der ikke er et ledigt job i bygden eller byen, så skal kommunen sørge for beskæftigelse som gengæld for, at man kan modtage sin sociale ydelse. Det kan være i form af et forløb i samarbejde med Majoriaq eller ved at rydde op og samle affald eller lignende i den pågældende by/bygd. Pointen er, at ingen arbejdsduelige borgere skal have lov til blot at sidde derhjemme og hæve sine sociale ydelser. Alle skal bidrage.

Jeg har i august 2019 sat fokus på dette emne via en række spørgsmål til Naalakkersuisut¹. I svarene skriver Naalakkersuisut blandt andet, at man er i gang med et projekt, der beskrives således:

*"Naalakkersuisut prioriterer at sammentænke reformer med en helhedsorienteret tilgang, hvorfor Naalakkersuisut har iværksat det tværdepartementale "projekt: Forøget selvforsørgelse", som er et konstruktivt samarbejde mellem Departementet for Finanser, Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke, Departementet for Sociale Anliggender og Justitsområdet samt Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked. Projektet har til formål at finde løsninger på tværs af departementerne i samarbejde med kommunerne og arbejdsmarkedets parter og skal munde ud i en række anbefalinger til reformer. Eventuelle reformer på arbejdsmarkedsydelse er samspilafhængig af f.eks. reformer på andre områder."*²

Demokraatit ser naturligvis frem til resultaterne af dette arbejde, men vi behøver ikke at vente herpå for at kunne konkludere, at det er nødvendigt med tiltag, der sikrer, at det for arbejdsduelige borgere ikke længere skal være muligt at modtage sociale ydelser uden at bidrage med en indsats. Men hvad skal disse indsatser være?

I den forbindelse er det nok værd at huske på, at Naalakkersuisut i forbindelse med besvarelse af § 37 spørgsmål 2018-091 har vurderet, at der er en samfundsøkonomisk gevinst på mellem 140.000 og 200.000 kroner for hver eneste borger, der går fra at modtage sociale ydelser til at være i beskæftigelse.³

Med disse ord ønsker jeg alle en sober og konstruktiv debat, og jeg ser frem til at modtage meningstilkendegivelser fra Naalakkersuisut og partierne her i Inatsisartut.

---

¹ https://ina.gl/documents/para3637/2019/spm/274_2019_sociale_ydelser_SIMH_da.pdf

² https://ina.gl/documents/para3637/2019/svar/274_2019_sociale_ydelser_SIMH_svar.pdf

³ https://ina.gl/documents/para3637/2018/svar/091_2018_skattereform_beskaeftigelsesfradrag_rave_svar.pdf